

Posudek konzultanta na rigorózní práci

Mgr. Martina Rimka na téma

„Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody“

I. Kandidát předložil rigorózní práci bez číslovaných stran textu, což působí obzvláště kuriozně v kontrastu s obsahem, který na jednotlivé čísla stránek odkazuje. Vlastní text práce činí cca 200 stran. Zvolená problematika je aktuální vzhledem k přeplněnosti věznic, které se po tzv. Klausově amnestii postupně opět naplnily. Podmíněné propuštění je tak jedním z institutů, který při správné aplikaci může věznicím kapacitně ulehčit, i když přeplněnost věznic sama o sobě nemůže být důvodem pro podmíněné propuštění odsouzených. Autor se zabývá převážně českou právní úpravou, nechybí však komparativní část, i když její vypovídací hodnota je omezená, neboť pro relevantní závěry je třeba vycházet ze znalosti celého systému trestání v jednotlivých zemích. Pokud se jedná o českou právní úpravu, bohatě využívá judikatury. Nezanedbatelnou část práce věnuje úvahám de lege ferenda. Cílem práce je otevření otázky vhodnosti zákonného nastavení tohoto institutu, účelnosti a správnosti jeho soudní aplikace a dopadů této na společnost, poukázat zejména na dlouhodobé „nadužívání“ tohoto institutu.

II. Práce je rozdělena na část obecnou a na část zvláštní. Obecnou část tvoří díly A/ až D/, které se dále člení mnohdy až na úroveň sedmého řádu, což působí místy až rušivě, neboť na jedné stránce se nachází třeba i více podkapitol čítající např. 3 řádky textu. Rozvržení práce je sice logické, nikoliv však přehledné. Autor po nezbytném úvodu charakterizuje institut podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z hlediska hmotného práva, následně z hlediska práva procesního, institucionálního zajištění a mezinárodního srovnání. Zvláštní část věnuje problémům a návrhu jejich řešení. Neopomírá stranou ani potencionální dopady navrhovaných změn v rovině politické, ekonomické, morální a sociální. V práci je akcentován zejména problém možnosti nápravy recidivistů. Mnohdy se zdá, že tento aspekt je light motivem celé práce. Závěr je jakýmsi abstraktním zobecněním celé práce.

III. Z části má práce popisný charakter, nicméně téma je zpracováno komplexně a se znalostí relevantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího soudu ČR. Vlastní úvahy prezentuje autor v celé práci, jejich vyvrcholení nalezneme v samostatné kapitole. Některé náměty ke změnám právní úpravy jsou patrně do značné míry poznamenány autorovým profesním

působením. Některé návrhy autora se již v literatuře vyskytly a mají i podporu konzultanta, s jinými lze úspěšně polemizovat. Nehledě na odlišné názory konzultanta lze konstatovat, že se autor v dané problematice velmi dobře orientuje. Citace pramenů jsou standardní, rigorozant bohatě využívá poznámkový aparát, a to i nad rámec odkazů na literaturu (v práci se vyskytuje 681 poznámek pod čarou). Okruh použitých pramenů je více než dostačující. Častější drobné vyjadřovací nepřesnosti pramení z limitovaných zkušeností autora s psaním odborných textů.

Stylisticky a jazykově je ještě práce na přijatelné úrovni, gramatické či pravopisné chyby se vyskytují, ale jen sporadicky. Kriticky je třeba se postavit ke způsobu vyjadřování, který má namnoze charakter spíše popularizační až žurnalistický, a nehodí se pro odborný text (např.: „Samozřejmě, že je tady soud, který v konečném důsledku zváží všechna pro i proti, ale tady jsme u toho – je jednodušší podané žádosti / návrhu vyhovět, mít případ tzv. ze stolu, odsouzeného z dohledu a tedy (v rámci kauzy) absolutní klid, nebo donekonečna zamítat, půl roku co půl roku odůvodňovat a řekněme to na rovinu – přidávat si práci.“).

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Shrňte podle Vašeho názoru koncepční nedostatky institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce ještě splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 29. září 2015

doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.